

การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาความเข้าใจ ในการฟังภาษาอังกฤษ (English Listening Comprehension) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายสายอาชีพ ระหว่างการสอนในห้องเรียน โดยใช้ครูเจ้าของภาษากับการสอนในห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยใช้เทปบันทึกเสียงของเจ้าของภาษาว่า วิธีการสอนแบบไหนจะ ได้ผลดีกว่า ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แผนกภาษาต่างประเทศ โรงเรียนวัดคัมภีร์พิมุข จำนวน 60 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองเรียนในห้อง ปฏิบัติการทางภาษา และกลุ่มควบคุมเรียนในห้องเรียนธรรมดา ได้รับการสอน 5 บทเรียน หลังจากเรียนจนจบแต่ละบทเรียน ได้รับการทดสอบด้วยข้อสอบที่เชื่อถือได้ เครื่องมือที่ใช้ใน การทดสอบได้ทำการปรับปรุงแก้ไขซึ่งมีระดับความยาก ตั้งแต่ 25 %-85 % และมีอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .1-.8 และหาสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน 21¹ (คู่มือคำนวณในภาคผนวก) ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเชื่อถือได้ของบทเรียน ที่ทำการทดสอบคือ เรื่อง George Washington, Pravit's Schedule, Ways of Relaxing, When Should a Young Man Marry ? และ Safety in the Street ตามลำดับดังนี้ .77, .72, .79, .66 และ .75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ทดสอบนักเรียนดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้นำคะแนนดิบที่ได้จากแบบทดสอบ มาวิเคราะห์เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัชฌิมเลขคณิต โดยใช้การ ทดสอบค่า t ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตของผลทางของคะแนนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ ผลทางของคะแนน และอัตราส่วนวิกฤต t ของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ เมื่อเปรียบเทียบจาก แบบทดสอบแต่ละชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

¹ Ibid.

ตารางที่ 1 มัชฌิมเลขคณิตของการทดลองแต่ละกลุ่มและเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาและในห้องเรียน

แบบทดสอบ	มัชฌิม เลขคณิต ของกลุ่ม ทดลอง $\bar{x}_1$	มัชฌิม เลขคณิต ของกลุ่ม ควบคุม $\bar{x}_2$	มัชฌิม เลขคณิต ของ ผลต่าง $\bar{d}$	ความคลาดเคลื่อน มาตรฐานของผลต่าง $\bar{d}$	อัตราส่วนวิกฤต t
George Washington	4.8	5.03	.33	.29	1.03
Pravit's Schedule	3.53	3.9	.37	.13	2.79*
Ways of Relaxing	3.47	3.43	.33	.35	.09
When Should a Young Man Marry?	3.03	2.57	.47	.30	1.56
Safety in the Street	3.67	3.33	.33	.19	1.72

* $P < .05$

จากตารางที่ 1 ผลการคำนวณเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนวิชาความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับครูเจ้าของภาษาและกลุ่มที่เรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษาโดยใช้เทปอัดเสียงเจ้าของภาษาของ 5 บทเรียน ได้ค่ามัชฌิมเลขคณิตของผลต่างของคะแนนของนักเรียน .33, .37, .33, .47, และ .33 ตามลำดับ จำนวนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนได้ .29, .13, .35, .30 และ .19 ตามลำดับ สำหรับค่า t นั้นในบทเรียนเรื่อง George Washington, Ways of Relaxing, When Should a Young Man Marry? และ Safety in the Street ค่า t ที่ได้ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 หมายความว่าความแตกต่างระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับครูเจ้าของภาษา และการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา

โดยใช้เทปอัดเสียงเจ้าของภาษา หลังจากเรียนบทเรียนหนึ่ง ๆ โดยเฉลี่ยไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าไม่ว่าจะทำการสอนโดยใช้ครูเจ้าของภาษาสอนในห้องเรียน หรือสอนโดยใช้เทปอัดเสียงเจ้าของภาษาในห้องปฏิบัติการทางภาษาจะได้อผลไม่แตกต่างกัน ส่วนบทเรียนเรื่อง Pravit's Schedule ค่า t มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 หมายความว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชา ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษในห้องเรียนกับครูเจ้าของภาษากับการเรียนในห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยใช้เทปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แสดงว่าในการสอนโดยใช้บทเรียนบทนี้ ถ้าสอนโดยครูเจ้าของภาษาในห้องเรียนและอัดเทปเสียงเจ้าของภาษาเข้าไปสอนในห้องปฏิบัติการทางภาษาแล้วจะได้อผลแตกต่างกัน

เมื่อมาดูความซิมิลิตีของการทดสอบแต่ละกลุ่มของบทเรียนนี้ ปรากฏว่าความซิมิลิตีของกลุ่มที่เรียนโดยครูเจ้าของภาษาในห้องเรียนมีค่าสูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้เทปในห้องปฏิบัติการทางภาษา ก็หมายความว่า สำหรับบทเรียนเรื่อง Pravit Schedule การสอนโดยครูเจ้าของภาษาในห้องเรียนดีกว่าการสอนโดยใช้เทปในห้องปฏิบัติการทางภาษา